

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

produktionsliv og vort erhvervsliv, og det skaber en utryghed i befolkningen, som ingen er tjent med, og som modvirker de formål, vi gennem disse foranstaltninger søger at fremme.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse med de ændringer, som er foreslået.

Oluf Pedersen: Det foreliggende lovfor-slag er jo en del af forliget, det forlig, som nu er gennemført, bortset fra nedsættelsen af fragterne. Det er også på høje tid at få det forlig i land; det var jo vel nødvendigt at få det gennemført, inden det er forladt af praktisk talt alle. Vi hørte i går, at regeringen for sit vedkommende erklærede, at det ikke var tilstrækkeligt, hvad man her havde lavet. Nu hørte jeg nok det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) erklære, at man trængte til, at befolkningen skulle have tillid til de foranstaltninger, man traf. Ja, ja, det er jo ikke nemt for befolkningen at få tillid til dem, når ikke engang den regering, som har gennemført foranstaltningerne, har tillid til dem. Jeg synes, det havde været mere værdifuldt, om man havde lavet nogle foranstaltninger, som duede, så ville tilliden nok komme af sig selv. Men forholdet er altså det, at man er meget skeptisk indstillet overfor dem. Den højtærede finansminister bebudede i går nye foranstaltninger, og dermed sagde ministeren, allerede inden disse ting er trådt i kraft, at tillid til dem er der ikke, og det forstår jeg forsåvidt godt.

Jeg kan tiltræde de ændringer, der er foreslået til § 1, men jeg er i høj grad over-rasket over, at udvalget ikke har ændret ordene „med tilslutning af“ i § 1 til: „efter forhandling med“. Det fremgår af de ud-talelser, der er fremsat her af det ærede medlem hr. Carl Petersen og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at socialdemokrater og radikale var tilhængere af, at der skulle stå „efter forhandling med“ i stedet for „efter tilslutning af“, og jeg har for mit vedkommende givet udtryk for, at retsforbundet havde den samme opfattelse. Det vil med andre ord sige, at der her i tinget var og er et flertal for at ændre „med tilslutning af“ til: „efter forhandling med“, og jeg er ganske enig i de betragtninger, der er fremsat om, at den form, man her har valgt, er helt urimelig. Men hvorfor ændres det så ikke? Den undskyldning, man giver, går ud på, at det forlig, man lavede, var la-vet — ja, som det sjuskeri, det er —, og når man så har lavet sådan en sjusket affattelse,

som man i virkeligheden er modstander af, binder den bagefter. Når der er flertal for at give bestemmelsen en nogenlunde for-nuftig affattelse, synes jeg, ændringen burde være sket, og der er dobbelt grund til det i denne situation, eftersom, såvidt jeg har forstået, det ærede medlem hr. Hans Pin-strup er imod lovforslaget. Nu står der alt-så, at bestemmelsen for at kunne prakti-seres skal have tilslutning fra Landbrugs-rådet. Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup er jo præsident for Landbrugsrådet, men hvis nu medlemmerne af Landbrugsrådet følger præsidenten, hvis præsidenten altså ikke står alene, men har Landbrugsrådet med sig, ja, hvad så? Ja, så står der i betænkningen det pudsige, at hvis det viser sig, at det ærede medlem hr. Hans Pinstrup vil hævde sin opfattelse under forhandlingerne, skal vi have en ny lov. Det er sådan en trusel, man sætter ind i loven. Det er da en under-lig måde at lave en lov på.

Jeg kunne forstå, hvis man havde overset det, men man har været opmærksom på det. Det er 8 dage siden, jeg fik besked om, at betænkningen skulle være færdig i løbet af 1/2 time, og så gik der 8 dage. I 8 dage har man altså ligget og sloges om dette „med tilslutning“ eller „efter forhandling“. Man har haft tid nok til at se på det. Hvor-for har man så ikke ændret det? Jeg for-står det ikke! Der har været flertal for det i tinget. Socialdemokrater og radikale kan ikke være meget interesserede, når de ikke engang har kunnet nå at stille forslag om det, men simpelthen har bøjet sig.

Men der kan komme en anden ting ud af det, som forsåvidt er farligere. Når nu ministeren har truffet foranstaltninger i henhold til § 1, som fastsætter, at det skal være med Landbrugsrådets og husmandsfor-eningernes tilslutning, og Landbrugsrådet og husmandsforeningerne så stiller krav, som ikke passer ministeren, men som han må bøje sig for, hvem har så ansvaret? Når man har fastslået i selve loven, at det ikke er ministeren alene, der har ansvaret, men også organisationerne, hvis tilslutning kræves, kan ministeren sige: det er de andres skyld! Jeg synes, det er meget uheldigt, og jeg synes, at man burde ændre denne be-stemmelse, inden dette lovforslag kommer til afstemning.

Dernæst må jeg sige, at vi i det hele taget beklager den planøkonomiske lovgivning, som i henhold til forliget er gennem-ført under en venstre-konservativ regering. Det var en overraskelse, at man skulle komme ud i en sådan lovgivning under